

At sige verden ret farvel

Vers 8:

O, lad mig i min sidste stund
det høre af din egen mund,
som Ånd og liv kan tale,
hvor godt der er i Himmerig,
og at du stol har sat til mig
i dine lyse sale!

Den signede dag med fryd vi ser

Vers 7:

Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

O Kristelighed

Vers 2:

Lyksalige lod,
at leve, hvor døden har mistet sin brod,
hvor alt, hvad som blegned, opblomstrer på
ny,
hvor alt, hvad der segned, opfarer i sky,
hvor kærlighed vokser som dagen i vår,
med roser i hår!

Om Himmerigs rige vi tales ved

Vers 1:

Om Himmerigs rige vi tales ved
med al den glæde og al den fred,
Gud dér sine venner vil give;
dér sorg og sygdom ej kan få rum
så lidt som armod og fattigdom,
alt ondt vil Gud bortdrive,
så rige som konger vi blive.

Tunge, mørke natteskyer

Vers 4:

Og når dødens nat engang
over mig sig sænker,
lad mig høre morgensang,
førend ret jeg tænker:
dine fugles morgensang
i den høje sommer,
der, hvor dag er altid lang,
natten aldrig kommer!

Se, nu stiger solen af havets skød

Vers 6:

Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav:
Livets Gud mig skærmer, jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.